

Sylwester Czopek

Grodzisko Dolne, st. 22, gm. loco, woj.
rzeszowskie, AZP 101-81/6

Informator Archeologiczny : badania 30, 212

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GRODZISKO DOLNE, st. 22,

gm. *loco*,
woj. rzeszowskie,
AZP 101-81/6

- obozowisko schyłkowopaleolityczne
- obozowisko mezolityczne
- osada grupy tarnobrzeskiej kultury lużyckiej z późnej epoki brązu(?) – wczesnej epoki żelaza(?)
- osada wczesnośredniowieczna (VI wiek)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 9 do 28 sierpnia przez dr. hab. Sylwestra Czopka (Muzeum Okręgowe w Rzeszowie). Finansowane przez PSOZ i wójta gminy Grodzisko Dolne. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 150 m².

Stwierdzono trzy fazy osadnictwa na stanowisku. Pierwsza, związana z paleolitem schyłkowym i mezolitem, reprezentowana jest przez pojedyncze wytwory krzemienne. Druga to osada grupy tarnobrzeskiej – odkryto 8 niewielkich obiektów o bliżej nieokreślonym charakterze gospodarczym. Najciekawsze okazały się materiały związane z okresem wczesnosłowiańskim. Z 10 obiektów na szczególną uwagę zasługują 3 chaty z piecami w północno-zachodnich narożnikach, ze śladami drewnianych konstrukcji ścian i z bogatym materiałem ceramicznym, datowanym na VI wiek. Pozostałe obiekty wczesnosłowiańskie o podobnej chronologii były niewielkimi jamami, prawdopodobnie o charakterze gospodarczym.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”, t. XVIII, 1997. Badania będą kontynuowane.

GRODZISKO DOLNE, st. 28,

gm. *loco*,
woj. rzeszowskie,
AZP 100-81/47

- osada wczesnośredniowieczna (X-XII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 1 do 8 sierpnia przez mgr. Antoniego Lubelczyka (Muzeum Okręgowe w Rzeszowie). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 220 m².

Pod humusem o miąższości od 20 do 40 cm stwierdzono miejscami obecność warstwy kulturowej oraz 5 obiektów. Pozyskano 364 fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej, krzemień, 5 muszli ślimaka oraz kilkanaście kości zwierzęcych. Materiały te wystąpiły tylko w obiektach 1-4, o wymiarach kolejno: 400 x 250 cm, 215 x 200 cm, 320 x 180 cm, 190 x 180 cm. Były to nieregularne jamy o miąższości 50-70 cm (obiekt 2 miał wyjątkowo miąższość 1 m), o ciemnoszarym wypełnisku z materiałem ceramicznym pozwalającym je datować na okres od X do XII w. Pozostałe obiekty – nr 5, o dzwonowatym przekroju, miąższości 1 m, i nr 6, o średnicy 80 cm i półkulistym przekroju – nie zawierały materiału datującego.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”, t. XVIII. Badania nie będą kontynuowane.

Gródek, st. 1,

gm. *loco*, woj. białostockie

patrz: okres nowożytny

HĄCKI, st. 1B,

gm. Bielsk Podlaski,
woj. białostockie,
AZP 43-87/132

- osada z wczesnego okresu halsztackiego (?)
- osada wczesnośredniowieczna (X-XI w.)

Badania wykopaliskowe przeprowadzone przez mgr. Dariusza Krasnodębskiego (Podlaska Ekspedycja Archeologiczna Instytutu Archeologii i Etnologii Polskiej Akademii Nauk), z udziałem stażysty Dariusza Wacha. Finansowane przez PSOZ. Badania wykopaliskowe były kontynuacją prac prowadzonych w latach 1986-1992. W sezonie 1996 objęły powierzchnię ponad 1,5 ara. Przeprowadzono także rozpoznanie całego wału kemowego, oczyszczając na powierzchni 0,5 ha doły na ziemniaki (ponad 80) do głębokości około 2,5 m.

Odsłonięto i wyeksplorowano 7 obiektów wczesnośredniowiecznych i jeden starożytny. Najciekawszym z nich była półziemianka, datowana wstępnie na X-XI w. Miała kształt czworokątny o wymiarach 4 x 4 m, jej głębokość dochodziła do 80 cm. W narożniku północno-zachodnim znajdował się zbudowany z kamieni piec o konstrukcji najprawdopodobniej kopułowej, średnicy około 40-45 cm, głębokości od poziomu podłogi około 35-50 cm. Interesująca była także jama podłużna o wymiarach około 4,5 x 1,5 m, głębokości około 40 cm. W jej wypełnisku wystąpiły bardzo licznie przepalone kamienie oraz duża ilość materiału zabytkowego (kilkaset fragmentów ceramiki). W materiale tym przeważają fragmenty wykonanych na kole naczyń, zdobionych liniami falistymi w części górnej brzośca i na szyjce. Ich